

[Clara Munck.]

tidspunkt; dette vil vi altså også komme tilbage til.

Der er en ting, jeg må udtrykke nogen eller megen forbavselse over, og det er, at dette udmærkede lovforslag med de opgørelser, tillæg og alt det andet, der er deri, bygger på priser opgjort pr. juli 1964, d. v. s. at hele det materiale, vi har, og de tal, vi kan nå frem til, overhovedet ikke gælder i dag. Når jeg udtrykker min absolutte forbavselse herover, er det, fordi den højtærede socialminister fremsatte lovforslagene om invalidepension og folkepension den 24. februar i år, men den 23. februar udsendte den samme socialminister sit cirkulære om invalide-, folke- og enkepensionsbeløbsstørrelserne pr. 1. april 1965. Dette siger f. eks., at i forhold til det materiale, vi behandler i dag, da vi har første behandling, er grundbeløbet steget med godt 400 kr.; 900 kr. er ikke 900 kr. o. s. v. Jeg synes nok, det havde været rimeligt og naturligt, om vi, når der kommer forslag af denne art, som grupperne skal tage stilling til, kunne arbejde med et talmateriale, der var ajourført. Det er urimeligt, at vi skal finde frem til et cirkulære, dateret dagen før lovforslagene fremsættes, og så selv prøve derhjemme at regne ud, hvad tallene ville have været. Hvis den højtærede socialminister havde sit cirkulære, før han fremsatte lovforslagene, kunne han have ajourført sine tal. Det forhold giver altså også anledning til, at der må fremskaffes meget nyt talmateriale under selve udvalgsbehandlingen.

Så har vi forslag til lov om folkepension, der jo er en følge af forslag til lov om invalidepension. Det giver egentlig ikke anledning til bemærkninger, bortset fra at det mærkværdigvis er folkepensionsloven, der siger noget om den økonomiske mulighed for at gennemføre invalidepensionsloven, idet lovforslaget om folkepension har en § 34, hvori der står noget om dækning af statens udgifter til folkepensionen, og heraf fremgår, at der nu ikke længere skal betales bidrag til invalidepension.

Nu har vi set, først af betænkningen og så af invalidelovforslaget — men stadig efter talberegninger af juli 1964 — at den nye lov, som vi utvivlsomt gennemfører og gennemfører til tidspunktet, hvis der skal

være en overgangsperiode, det første år vil betyde en merudgift på 137 mill. kr. og det andet år 255 mill. kr., og når lovgivningen er fuldt udbygget — den højtærede socialminister mente i løbet af 2 år — vil merudgiften være 255 mill. kr.

Nu ved vi fra andet materiale, at 1 pct.s folke- og invalidepensionsbidrag, sådan som vi kender det i dag, vil udgøre 290 mill. kr., og jeg vil da gerne på den konservative folketingsgruppes vegne udtrykke forbavselse over, at den højtærede socialminister ikke kommer ind på muligheden for en dækning af de merudgifter, der nu bliver tale om. Når jeg udtrykker forbavselse herover, skyldes det gennemførelsen af den fulde folkepension, ved hvilken lejlighed venstre og det konservative folkeparti pegede på, at vi ønskede disse merudgifter dækket gennem en forhøjelse af det særlige bidrag, og at vi ville vende tilbage til denne sag. Vi stemte alligevel for loven, fordi det ikke var muligt at trænge igennem med et forslag om dækning af udgiften.

Det er vor opfattelse, at hvert menneske i vort samfund må finde det helt naturligt, at man sikrer sig mod sygdom og invaliditet, og at man sikrer sig bedst muligt med henblik på en forventet alderdom. Vi tror, det er helt i samklang med velstandssamfundets muligheder, at man over for befolkningen gør opmærksom på, at når vi alle er enige om, at de handicappede skal have mulighed for en rimelig og god tilværelse, så må der også ydes bidrag dertil, og vi mener, at det af hensyn til den økonomiske situation, som jeg i øvrigt ikke skal komme ind på, havde været naturligt, om man allerede i dag meddelte, at der måtte betales for den lovgivning, der her skal gennemføres. Jeg stiller altså ikke noget direkte forslag om at indflette i lovforslaget, at der skal betales 1 pct. til den særlige invalidepension, men det er et spørgsmål, vi vil rejse, og jeg vil altså allerede nu pege på, at vi mener, at der her må være en særlig dækning.

Vi er i den mærkelige situation, at vi sidder i ét udvalg og behandler et folke- og invalidepensionsbidrag — invalidepensionsbidraget er oven i købet opgjort til $\frac{1}{10}$ — og vi sidder i et andet udvalg og skal nu til at behandle et lovforslag, hvor bidrag overhovedet ikke findes,